

Eloi Duran: «El nou EP és un viatge maduratiu i alliberador»

Parlem amb el cantant tarragoní Eloi Duran sobre el seu segon EP, 'El que veig quan miro'

Eloi Duran | Raquel Torreño

El compositor i cantant tarragoní **Eloi Duran**, després de la publicació del seu primer EP, *Sonder* (autoeditat, 2021), publica el seu segon curta durada, *El que veig quan miro* (autoeditat, 2023). L'artista, que ha creat el seu propi estil -indie-pop per curar cors-, fa un viatge emocional a través de set cançons, plenes de metàfores, que parlen de l'amor, des d'aquell més jove i innocent fins a aquell més lliure i madur.

Com ha sigut el procés creatiu i de realització de l'EP?

La majoria de les cançons les vaig escriure quan tenia 18 o 19 anys. He agafat totes les cançons d'aquella fornada, i li he sumat alguna de més actual, que pel tipus de narrativa encaixava. M'agrada molt des d'on estan escrites aquestes cançons i ara ja no puc tornar a tenir aquell punt de vista. Tenia ganes de treure-les ja, perquè més endavant potser ja no m'hi sentiré representat. La meua primera idea era treure senzills, però volia fer créixer el meu projecte, i va sorgir la idea de fer un EP. Tot i que en l'EP hi ha la mirada d'aquest nen innocent, el que es narra són diferents percepcions de l'amor, amb cert punt agredolç, que és el que crea més connexió amb la gent, perquè l'amor és imperfecte.

Aquest nou treball està més vestit: s'hi veu un canvi sonor amb una base més electrònica.

He començat a treballar amb Pau Vinyals, que és el productor. Ens vam conèixer a través de Gerard Rodríguez, i quan li vaig proposar de fer l'EP s'hi va tirar de cap. Ha sigut un procés molt colze a colze amb el Pau, a l'estudi de casa seva, i ha sigut molt bonic perquè ens hem retroalimentat: jo m'he arriscat i he confiat molt en el seu criteri, i crec que el Pau ha pogut explorar un univers diferent, perquè ell en general tira més per l'electrònica. Crear l'atmosfera sonora ha sigut molt interessant per als dos. Estic molt content amb el pas que he fet perquè crec que està a l'ordre del dia, és fresquet, i ajuda a fer que el missatge entri millor al públic.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=i2FL8UZSGJI>

Per què has titulat el treball 'El que veig quan miro'?

Des del confinament, tinc una carpeta a l'ordinador que es diu 'El que veig quan miro', amb fotos de coses *random*, que és una cosa que m'agrada molt fer. Tu i jo podem veure la mateixa cosa però des de punts de vista molt diferents. L'EP parla de diferents perspectives de l'amor, però també des d'una mirada molt concreta, i em semblava interessant jugar amb el concepte d'un nen innocent que està descobrint el món. La portada de l'EP, de fet, és un nen mirant per la finestra amb mil possibilitats. Les lletres són molt descriptives i generen moltes imatges. En l'àmbit de composició i escriptura, ara estic descrivint més sensacions, però quan vaig començar, descrivia imatges o paisatges inclús.

Les lletres són com contes: hi mescles ficció i realitat i, a més, hi utilitzes molts elements naturals, com ara la pluja, els núvols o els llampecs.

La primera cançó, "Anamurat", és la història de dos ocells que s'enamoren. Crec que en la natura hi ha alguna cosa profunda que surt de l'arrel i de les entranyes i que agafa un pes just i necessari. Alhora, en la pluja i en els llampecs hi ha una cosa sanadora. L'EP està ple de metàfores: per exemple, parlo de la pluja fent referència a plorar en públic. Va haver-hi una temporada que em costava molt plorar i "Pluja" va sorgir d'això. El "Conte de Mart" planteja l'amor lliure i sense etiquetes, "Llum" parla del comiat, i a "Autoestima" relaciono els llampecs amb la força interna.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=qdkFckE7St0>

Has decidit fer un EP íntim i sobre l'amor. Ha sigut difícil exposar tants sentiments de forma pública?

Ha sigut un procés personal molt gran. Mostrar coses que surten des d'un lloc tan profund sempre fa por, però crec que si fas coses artístiques cal fer aquest exercici. No podia no fer-ho. El meu projecte reivindica un estil que jo m'he inventat, que és l'indie-pop que cura el cor: un pop d'autor amb la intenció que la gent que m'escolti pugui marxar millor del que ha vingut. Però, tot i haver-me mostrat molt també sento que m'he protegit, i que no he explicat res que no volgués explicar.

A mesura que avança l'EP es percep la transformació i evolució emocional.

Per mi aquest EP és com una primera etapa de la meva vida, dels 18 anys quan vaig començar a escriure fins ara, als 25. Els aprenentatges s'han convertit en 7 cançons, i m'agrada sentir la nostàlgia d'que no podré tornar a viure això, però puc tornar-hi a partir d'aquestes cançons. El Pau, el productor, va dir que els temes són com contes i capítols, i hi ha un viatge concret, que comença amb un amor molt cec i acaba en un amor propi amb la cançó "Autoestima". Tal com estan ordenades les cançons, el disc és un viatge maduratiu i alliberador.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=VC5D2V7UyhI>

Com et sents respecte a la sortida del nou treball i el pròxim concert de presentació d'aquest divendres 12 de maig a la sala Harlem Jazz Club? de Barcelona, en el marc del BarnaSants?

Estic molt content, ara les cançons són per a la gent. El que més em ve de gust és que la gent s'escolti l'EP per ordre, de dalt a baix... Però cadascú s'ho escoltarà a la seva manera, i crec que això també és interessant: l'incontrolable. El cap de setmana, vam estar a la FiM de Vila-seca, i al Festival Límbic de Sitges, i ens ha anat molt bé per donar a conèixer el projecte. Crec que hi hem tingut un públic diferent del que tindrem divendres a Barcelona, que serà més casa.